

ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ
ΑΦΙΔΝΑΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
8η Νοεμβρίου 2012

ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
Πρὸς Οἰκοδομὴν καὶ Παραμνθίαν

**“Ενα θαῦμα τοῦ Ἀρχαγγέλου
Μιχαὴλ σ’ ἔνα μικρὸν νησάκι
μπροστὰ στὸ Μεσολόγγι κατὰ τὴν
Ἐλληνικὴ Ἐπανάσταση ***

Δλες τὶς ἐποχὲς κι ὅλους τοὺς καιροὺς ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ὁ Κύριος ἀπόστελλει βοήθεια στοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸ ζητοῦν μὲ πίστη.

Οὐσιαστικὰ ὁ Χριστός μας κάνει τὸ ἔκαστοτε θαῦμα, μὲ τὴν θεϊκὴ δύναμι του γίνεται. Η Ὑπεραγία Θεοτόκος, οἱ Ἁγιοι καὶ οἱ ἄγιοι Ἅγγελοι πρεσβεύουν καὶ συχνὰ ἀπόστελλονται γιὰ νὰ τὸ ἐπιτελέσουν.

Ἐνα τέτοιο ἐντυπωσιακὸ θαῦμα ἔγινε καὶ κατὰ τὴν πολιορκία τοῦ Μεσολογγίου ἀπὸ τοὺς Τουρκοαιγύπτιους, μὲ τὶς πρεσβεῖες τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ. Ἐνα θαῦμα ποὺ διέσωσε ἀπὸ τὴ λήθη ὁ μεγάλος ἱστορικός μας Σπυρίδων Τρικούπης.

Τὸ 1826 οἱ Τούρκοι ἥθελαν νὰ καταλάβουν ὅλα τὰ νησάκια ποὺ ὑπάρχουν μπροστὰ στὸ Μεσολόγγι, γιὰ νὰ προχωρήσουν καὶ στὴν κατάληψη τῆς πόλεως.

Σ’ ἔνα ἀπὸ τὰ νησάκια αὐτά, ποὺ εἶναι πολὺ μικρὰ σὲ ἕκταση, εἶχαν ὄχυρωθεῖ λίγοι Ἐλληνες, οἱ ὄποιοι, ἀν καὶ πολὺ λιγότεροι ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τους, τὸ ὑπεράσπιζαν σὰν λιοντάρια!

Η ἀντοχὴ τους ἦταν ὑπεράνθρω-

πῃ. Ἡταν φανερὸ ὅτι βοηθοῦσε ὁ Θεὸς στὸν δίκαιο ἀγῶνα τους. Ὁμως, τοὺς ἔλειψε τὸ νερό. Τὴν πεῖνα τὴν ἀντεχαν, ἀλλὰ τὴ δίψα;

Πάνω στὸ νησάκι ὑπῆρχε ἔνα φτωχικὸ Ἐκκλησάκι ἀφιερωμένο στὸν Ἀρχάγγελο Μιχαὴλ.

Ἐκεῖ κατέφυγαν οἱ πιστοὶ Ἐλληνες καὶ προσευχήθηκαν: «Ἄγιε Ἀρχάγγελε, σὲ παρακαλοῦμε, βοήθησέ μας! Τὸ γνωρίζεις πῶς ὁ ἀγῶνας μας εἶναι δίκαιος. Μέχρι τώρα ἀντέξαμε. Ἀλλὰ χωρὶς νερὸ θὰ λυγίσουμε. Δὲν θ’ ἀντέξουμε. Βοήθησέ μας, σὲ παρακαλοῦμε, μὲ τὶς ἄγιες πρεσβεῖες σου».

Ἀύτὰ εἶπαν καὶ ξαναπήγαν στὶς πρόχειρες πολεμίστρες ποὺ εἶχαν στήσει. Η κάψα τῆς δίψας εἶχε ἀρχίσει νὰ τοὺς κατακαίει.

Σὲ λίγο μιὰ τουρκικὴ ἀρμάδα ἀρχισε κανονιοβολισμό. Μία ὀβίδα ἔπεσε στὸ Ἐκκλησάκι τοῦ Ἀρχαγγέλου. Τρύπησε τὴ στέγη καὶ ἄνοιξε μιὰ βαθιά τρύπα στὸ χωμάτινο δάπεδο. Ἀπὸ κεῖ ἀνέβλυσε ἔνα καταπληκτικὸ φρέαρ! Ἐνα ἄφθονο καὶ κρυστάλλινο νερό!

Οἱ Ἐλληνες Ἅγωνιστες δάκρυσαν ἀπὸ συγκίνηση. Εύχαριστησαν τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἀρχάγγελο Του καὶ ἐσβήσαν τὴ δίψα τους, παίρνοντας κουράγιο γιὰ νὰ συνεχίσουν τὸν τιτάνιο ἀγῶνα τους.

Άγγελοπρεπὲς καὶ Χριστομίμητον ἔργον ἡ Διακονία τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων

«Οὐχὶ πάντες [οἱ Ἅγγελοι] εἰσὶ λειτουργικὰ Πνεύματα,
εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας
κληρονομεῖν σωτηρίαν;» (Ἐβρ. α' 14)

Mὲ τὰ λόγια ταῦτα σηκώνει ἐπάνω ὁ Ἀπόστολος τὰ φρονήματα τῶν ἀκροατῶν καὶ παρηγορεῖ μεγάλως τοὺς Χριστιανούς, μὲ τὸ νὰ δείχνῃ πῶς ὁ Θεὸς ἔχει πολλὴν πρόνοιαν καὶ κηδεμονίαν δι’ αὐτούς· ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἅγγέλους, ὅποὺ ὑπερέχουν τοὺς ἀνθρώπους, αὐτοὺς ἐδιώρισε νὰ ὑπηρετοῦν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων.

Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ Παῦλος λέγει:

«Οἱ Ἅγγελοι εἶναι ὄμόδουλοι μὲ ἐσᾶς».

Βλέπε δέ, ὡς ἀναγνῶστα, πῶς ὁ Παῦλος ὀλίγην διαφορὰν δίδει ἀνάμεσα εἰς τοὺς Ἅγγέλους καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους· διότι ἀγκαλὰ (ἄν καὶ) καὶ κατὰ φύσιν πολλὴν διαφορὰν ἔχουν οἱ Ἅγγελοι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ’ ὅμως ὁ Παῦλος κοντὰ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἔβαλε καὶ τοὺς Ἅγγέλους· καθ’ ὅτι τὰ κτίσματα, καθ’ ὅ κτίσματα, ὀλίγον διαφέρουσιν ἀναμεταξύ των, κατὰ τὴν ὑπεροχὴν δηλαδή, ἥ κατὰ τὴν ἐλάττωσιν.

Διηκόνησαν δὲ οἱ Ἅγγελοι καὶ εἰς τὴν Παλαιὰν [Διαθήκην] μὲν πολλαῖς φοραῖς καὶ εἰς τὴν Νέαν δὲ πάμπολλαις φοραῖς, ὅπτανόμενοι [εἰς τὴν Θεοτόκον ἐν τῷ Εὐαγγελισμῷ], εἰς τὸν Ἰωσήφ, καὶ τοὺς Ποιμένας εὐαγγελιζόμενοι, καὶ εἰς τὸ Μνημεῖον καθεζόμενοι, καὶ τὴν Ἀνάστασιν εἰς τὰς Μυροφόρους μηγύοντες, καὶ ἐν τῇ Ἀναλήψει διδάσκοντες τοὺς Ἀποστόλους ὅτι ἔτζι πάλιν θέλει ἔλθη ὁ Κύριος, καὶ εἰς τὸν Κορνήλιον δὲ Ἅγγελος ἐφάνη, καὶ εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ εἰς τὸν Πέτρον ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ εἰς πάμπολλα ἄλλα μέρη.

Σημείωσαν δὲ ἀπὸ τὸ ρῆτὸν τοῦτο τοῦ Ἀποστόλου, ὅτι τῶν Ἅγγέλων ἔργον εἶναι τὸ νὰ διακονῇ τινας εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων· ἥ μᾶλλον εἰπεῖν, αὐτὸ εἶναι ἔργον τοῦ ἰδίου Χριστοῦ, Ὅς τις διὰ τοῦτο ἥλθεν εἰς τὸν Κόσμον, διὰ νὰ σώσῃ τοὺς ἀνθρώπους.

Ωστε, δὲν πρέπει νὰ ἀμελῇ τινὰς τὴν τοιαύτην Διακονίαν τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ώσαν ὅποὺ εἶναι Ἅγγελοπρεπὲς καὶ Χριστομίμητον ἔργον.

Οσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου

